

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบัน เป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อ พบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศ จึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่ง ในการสื่อสารความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกัน ในการศึกษาหาข้อมูลความรู้ และถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ แก่กัน ในด้านเศรษฐกิจ ภาษามีความจำเป็นอย่างยิ่งขึ้น ในการเจรจาต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่น เพราะมีความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีความเข้าใจและภาคภูมิใจ ในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ภาษา คือ เครื่องมือสื่อสารของคนในสังคมเดียวกันหรือต่างสังคม และภาษาเป็นสื่อทำให้โครงสร้างทางสังคมมีความประณีตและสมบูรณ์ ภาษาจึงเป็นหัวใจสำคัญของการสื่อสาร โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารทั่วไปและขอบข่ายของการใช้ภาษาดังกล่าวก็ครอบคลุมทั้งโลกเป็นภาษาแห่งโอกาส กล่าวคือ หนึ่งในคุณสมบัติของผู้ทำงานในแต่ละสาขาอาชีพในปัจจุบันล้วนกำหนดว่าจะต้องฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ดี (กฤษณา สิกขมาน, 2544, หน้า 68) ในชีวิตประจำวันทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญ เพราะเป็นทักษะที่ใช้มากกว่าทักษะอื่น (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539, หน้า 73) ทักษะการฟังในระดับเริ่มต้น เน้นการฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ วลี แล้วสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง (กศยา แสงเดช, 2548, หน้า 132) สาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนภาษาที่สองไม่ประสบผลสำเร็จในการพูดภาษาที่สองนั้นมีหลายประการเช่น มีความกังวลว่าจะพูดผิด กลัวเสียหน้า ไม่รู้ว่าจะพูดอะไรหรือพูดอย่างไร และมักจะใช้ภาษาแม่ (Mother language) แทนที่จะใช้ภาษาเป้าหมาย (Target language) ในขณะฝึกพูดในชั้นเรียน เออร์และบราวน์ (Ur 1996, Brown, 1994) และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า นักเรียนไทย มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังเช่น รำไพ โพธิ์จิต (2547, หน้า 2) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้เกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดดิสหงสารามและพบว่าปัญหาสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนส่วนใหญ่เกิดจากตัวผู้เรียน เช่น อายุ ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ กลัวพูดผิด ปัญหาที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในการเรียน เช่น นักเรียนมีโอกาสพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันน้อย และปัญหาจากการเรียนการสอนในห้องเรียน เช่น ครูผู้สอนขาดเทคนิคและวิธีการในการเลือกและจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูลีพร เพียรช่าง (2544, หน้า 3-4) ซึ่งศึกษาผลการฝึกอบรมครูเรื่องการสอนทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ในระดับประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้นมีปัญหาด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยทำการสำรวจปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนจากแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถทางภาษาของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลายจากข้อสอบ YLE (Young Learners English) และในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากข้อสอบ KET (Key English Test) ของ University of Cambridge Local Examination Syndicate (UCLES) โดยผลคะแนนสอบทักษะพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์แบบควรปรับปรุงให้ดีขึ้น ซึ่งอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ และจากการสัมภาษณ์นักเรียนที่เข้าสอบและครูที่เป็นกรรมการคุมสอบ พบว่าการสอบทักษะการพูดที่ให้นักเรียนสื่อสารกับคู่สนทนาโดยกำหนดสถานการณ์ให้สั้น นักเรียนไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากปัญหาที่พบหากต้องการให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษประสบความสำเร็จ ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการให้กำลังใจนักเรียนฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สร้างความมั่นใจและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและเป็นที่น่าสนใจของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษจากการปฏิบัติกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำและนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริงในสภาพภาคหน้าและมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น นอกเหนือจากการฝึกพูดสื่อสารกันระหว่างทำการสอน

เอลลิสและจอห์นสัน (Ellis; Johnson, 1944, p.39) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ ฝึกให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการเตรียมความพร้อมพร้อมกับการพูดในสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ทั้งนี้กิจกรรมที่เป็นขั้นเป็นตอนจะสามารถทำให้ฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ จากงานวิจัยของ สุกัญญา ศิลประสาธ (2544, หน้า 66-67) เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ พบว่า กิจกรรมบทบาทสมมติมีส่วนทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน มีความเชื่อมั่นในตนเองและมั่นใจในการพูด ช่วยผ่อนคลายไม่ให้นักเรียนตึงเครียด เกิดการเรียนรู้

ในการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีความสุขและทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิลักษณ์ เกตุจรัส (2543, บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาทักษะทางด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยทางสถิติ ระดับ .01 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ทักษะการพูดของนักเรียนดีขึ้น

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านถนนงามมิตรภาพที่ 27 อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะการฟังและการพูด เพราะครูผู้สอนไม่ได้ให้ความสำคัญกับการฝึกพูดภาษาอังกฤษเท่าที่ควร เนื่องจากต้องใช้เวลาในการฝึกมาก ประกอบกับเวลาในการเรียน ซึ่งมีจำกัด ส่วนตัวผู้เรียนเองก็ขาดความเชื่อมั่นในตนเองและไม่กล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษซึ่งโดยธรรมชาติของการเรียนภาษาอังกฤษต้องเริ่มต้นที่การฟังและการพูดก่อน นักเรียนจึงมีปัญหาในด้านการฟัง นักเรียนฟังผู้สอนออกเสียงคำศัพท์ วลี และประโยคสั้นๆ และแสดงท่าทางประกอบจากสิ่งที่ฟังไม่ได้ ส่งผลให้เกิดปัญหาในด้านการพูด นักเรียนไม่สามารถพูดคำศัพท์ วลี และประโยคสั้นๆ พร้อมแสดงท่าทางประกอบได้ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ และนักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ชอบภาษาอังกฤษ ไม่กล้าแสดงออก ไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ส่งผลให้การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

จากปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาค้นคว้ามีความสนใจในการศึกษาหาวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาความสามารถในด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้น จึงได้นำชุดกิจกรรมมาใช้ ในการแก้ปัญหา ชุดกิจกรรมถือว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและสามารถใช้จัดการเรียนการสอนได้ทุกระดับ ได้รับความนิยมน้อย่างแพร่หลาย รวมทั้งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามความสามารถของตน นอกจากนั้นยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน สำหรับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นเป็นการนำหลักการของการสร้างชุดการสอน หรือชุดกิจกรรมมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำการเรียนแบบร่วมมือ กระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

ผู้ศึกษาได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าไว้จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ความสำคัญของการศึกษา

ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิเคราะห์ความสำคัญได้ดังนี้

1. สามารถนำมาเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
2. เป็นแนวทางสำหรับครูในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน

ขอบเขตของการศึกษา

ผู้ศึกษาได้แบ่งการออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตของแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบของชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วย
 - 1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน
 - 1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 1 คน
 - 1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา จำนวน 1 คน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ลาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 3 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียนดี จำนวน 1 คน นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง จำนวน 1 คน และ

นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ จำนวน 1 คน โดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษา ความเหมาะสม ของกิจกรรม และเวลาในการจัดกิจกรรม

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ลาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 9 คน ประกอบด้วย นักเรียนที่มีผลการเรียนดี จำนวน 3 คน นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง จำนวน 3 คน และ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ จำนวน 3 คน โดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามเกณฑ์ 75/75

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนประชาสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 30 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียนดี จำนวน 10 คน นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง จำนวน 10 คน และนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ จำนวน 10 คน โดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 3 ชุด ดังนี้

1. เรื่อง Greetings
2. เรื่อง Leave Taking
3. เรื่อง Introducing Oneself and Others

ขอบเขตด้านตัวแปร

ในชั้นตอนที่ 1 ตัวแปรที่ศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้ชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 2

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านถนนงามมิตรภาพที่ 27 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553

จำนวน 14 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 3 ชุด ดังนี้

1. เรื่อง Greetings
2. เรื่อง Leave Taking
3. เรื่อง Introducing Oneself and Others

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านถนนงามมิตรภาพที่ 27 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 14 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม ด้านแบบทดสอบท้ายชุดกิจกรรม ด้านการใช้ภาษาและอักษร และด้านอื่นๆ

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

นียมศัพท์เฉพาะ

1. ชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง ชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นชุดสื่อที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้สำหรับการพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีจำนวน 3 ชุดในแต่ละชุดประกอบด้วย การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้รายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และตัวชี้วัด จุดประสงค์ประจำชุด คำชี้แจงการออกแบบชุดกิจกรรม คู่มือครู คู่มือนักเรียน รูปแบบของชุดกิจกรรม แผนรายหน่วย แผนการจัดการเรียนรู้ บัตรความรู้ ชุดฝึกกิจกรรม ใช้เวลาเรียนชุดละ 4 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

2. การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง การพูดสนทนาภาษาอังกฤษในชั้นเรียนแบบเป็นกลุ่ม หรือจับคู่ เพื่อส่งสารและรับสารร่วมกันโดยการบรรยาย พูดโต้ตอบกัน โดยใช้ชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่กำหนดให้

3. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง เกณฑ์มาตรฐานที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยกำหนดไว้ 75/75

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนรวมเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษทั้ง 3 ชุด คิดเป็นร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนรวมเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 75

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความเข้าใจด้านการพูดวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม ด้านแบบทดสอบท้ายชุดกิจกรรม ด้านการใช้ภาษาและอักษร และด้านอื่นๆ โดยวัดจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดค่าออกเป็น 5 ระดับ